Hatvanötödik évfolyam 1. szám

HA ISTEN VELÜNK, KICSODA ELLENÜNK?:

Debrecen, 1945 február 1.

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: DEBRECEN, KÁLVIN-TÉR 17. SZÁM (PÜSPÖKI HIVATAL)

A TISZÁNTULI REFORMATUS EGYHAZKERÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

MEGJELENIK — EGYELŐRE — HAVONKÉNT ELŐFIZETÉSI ÁRA EGY ÉVRE 12·-- PENGŐ

Felelős szerkesztő és kiadó: D. Dr. RÉVÉSZ IMRE

„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?... Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é?... Mindezekben feletté diadalmaskodunk Az által, aki minket szeretett." (Római levél 8 : 31, 35, 37.)

⁂

„Minden lélek engedelmeskedjék a felső hatalmasságoknak; mert nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől: és amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek. Azért, aki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelésének támad ellene; akik pedig ellene támadnak, önmagoknak ítéletet szereznek... Mert Isten szolgája ő a te javadra. Ha pedig a gonoszt cselekszed, félj; mert nem ok nélkül viseli a fegyvert: mert Isten szolgája, bosszúálló a haragra annak, aki gonoszt cselekszik. Annakokáért szükség engedelmeskedni, nemcsak a haragért, hanem a lelkiismeretért is... Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok : akinek az adóval, az adót; akinek a vámmal, a vámot; akinek a félelemmel, a félelmet; akinek a tisztességgel, a tisztességet." (Római levél 13 : 1, 2, 4, 5, 7.)

⁂

„Istenemben és Atyámban én annyira bízom, hogy semmit sem kételkedem a felől, hogy mind testi, mind lelki szükségeimet beteljesíti, sőt mindazt a roszszat, amit e siralomvölgyben rám bocsát, javamra fogja fordítani, mert ezt megcselekedheti, mint mindenható Isten, és meg is akarja cselekedni, mint hűséges Atya."

⁂

„Fák és füvek, eső és szárazság, termékeny és terméketlen esztendők, étel és ital, egészség és betegség, gazdagság és szegénység, szóval minden, nem történetesen, hanem az Ő atyai kezéből jő."

⁂

„Mindennemű viszontagságban tűrők, a boldogságban háládatosak, a jövőt illetőleg pedig hűséges mennyei Atyánk és Istenünk iránt jó reménységben legyünk a felől, hogy semmi teremtmény sem szakaszthat el minket az O szeretetétől, mivel minden teremtmény úgyannyira az Ő kezében van, hogy az Ő akarata nélkül semmit sem tehet, sőt még meg sem mozdulhat." (Heideibergi Káté 26—28. kérdései.)

⁂

„Minekünk tudnunk kell, hogy fenn a mennyekben ragyog az Isten gondviselése, hogy végtére is rendbe tegyen mindent, ami felkavarodott; tanuljuk meg ennélfogva hitünk szemét fölemelni arra a ragyogó derűre." (Kálvin.)

⁂

„Egyikünkre sincs ránkbízva, hogy a saját kívánságaink és jótetszésünk szerint válasszuk ki azt a helyet, ahol Krisztusnak szolgálni akarunk: ennélfogva mindegyikünknek meg kell maradnunk éppen azon az őrhelyen, amelyet Ő jelölt ki egyen-egyen számunkra." (Kálvin.)

⁂

„Minthogy az Úr Isten igazsága szilárdan és rendíthetetlenül megmarad: minekünk is mind a végig meg kell állanunk a magunk őrhelyén, mindaddig, amíg csak el nem jő az, ami most még rejtve van: az Isten országa." (Kálvin.)

Utasítás a tiszántúli református egyházkerülethez tartozó lelkészek igazoltatására vonatkozó eljárás tárgyában

1. Az egyházkerületi tanács 1945 január 16-i ülésében elrendelte az egyházkerülethez tartozó lelkészeknek az 1933. évi egyh. II. t.-c. 10. §. a) és e) pontjai szempontjából igazoltatását.

Lelkészek alatt érteni kell a határozat szerint: a lelkipásztorokat, missziói lelkészeket, intézeti és vallásoktató lelkészeket, bármily forrásból nyerik is javadalmukat, úgyszintén a lelkészi képesítésű teológiai tanárokat, a közép- és középfokú iskolák lelkészi képesítésű vallástanárait, a helyettes lelkészeket és a segédlelkészeket, ez utóbbiak közé értve a vallásoktató segédlelkészeket is. Nem kell azonban igazolási eljárás alá vonni a honvédségi lelkészeket, akik szolgálati fegyelmi ügyekben a katonai hatóságok rendelkezése alatt állanak.

2. Minden, az igazoltatásra kötelezett lelkész köteles legkésőbben 1945 március 1-ig igazoló nyilatkozatot adni közvetlen hivatali elöljárójához (a segédlelkész a lelkipásztorához, aki azt azonnal az espereshez küldi; mindenki más az egyházmegye espereséhez). Az igazoló nyilatkozatban elő kell adni 1939 óta politikai vonatkozású cselekedeteit, azt, hogy vett-é részt és ha igen, milyen mértékkel, politikai pártmozgalmakban és hogy bárminő nyilatkozatában — ideértve egyházi beszédeit is — nem vétett-e a keresztyén szeretet törvénye ellen. Elő kell adni továbbá azt is, hogy szolgálati helyét elhagyta-e, mikor, milyen okból, mennyi ideig volt távol és állásába mikor tért ismét vissza.

3. Az igazoló nyilatkozat alapján az egyházkerületi igazoló-bizottság határoz. Az igazoló-bizottság áll az egyházkerületi elnökökből vagy ezek törvényes helyetteseiből, az egyházmegyei elnökökből vagy ezek törvényes helyetteseiből, az érdekelt egyházközség presbitériumának két tagjából, akiket a presbitérium maga küld ki, és az érdekelt egyházmegyének egy lelkészéből, akit az egyházmegyei elnökség hív be.

4. A lelkész igazoló nyilatkozatát elsősorban a presbitérium két kiküldöttje tárgyalja és teszi meg rá a maga észrevételeit; mindkét tag saját kezű aláírásával ellátott lapra adja szavazatát, amelyben kijelenti, hogy a lelkészt igazoltnak tekinti, vagy hogy nem igazoltnak látja, vagy hogy a határozat hozatala előtt vizsgálat tartását tartja szükségesnek. Az esperes a presbitereknek hozzá beküldött szavazólapjait az egyházmegyei tagok (elnökség és még egy lelkész) elé terjeszti és e három tag is minden lelkészre külön-külön sajátkezüleg aláírt szavazólapon nyilvánítja a véleményét. Ezután az esperes a szavazólapokat együtt beküldi az egyházkerületi elnökséghez.

5. Az egyházkerületi elnökség, ha azt találja, hogy a beérkezett öt szavazatból négy az igazolás megadása mellett szól, a lelkészt igazoltnak jelenti ki. Ha az öt szavazatból csak egy vagy egy sem szól az igazolás mellett, az egyházkerületi elnökség az ügyet megvizsgálja és a maga szavazataival dönt arról, hogy a határozat az igazolás azonnali megtagadása vagy a vizsgálat elrendelése legyen-e. Minden olyan esetben, amikor az egyházkerületi elnökségnek legalább egyik tagja a vizsgálat elrendelése mellett nyilatkozik, azt el kell rendelni, még ha a többi szavazatok többsége az igazolás azonnali megtagadása mellett is szól. Ha azonban azegyházmegyéből felérkezett öt szavazat mindenike az igazolásnak vizsgálat nélkül azonnali megtagadására szól, az egyházkerületi elnökség az igazolás megtagadását határozatként köteles kimondani.

6. Az egyházkerületi elnökség tanácskozásában a bizottsági elnökséget az az elnöktárs tölti be, akinek az 1933. évi egyh. I. t.-c. 139. §. 3-ik bekezdése alapján a közgyülésen elnökölni kell. Ehhez képest az egyházkerületi elnökség döntésének szüksége esetén a nemelnöklő elnöktárs kijelenti a maga szavazatát és ha az ő szavazatának az egyházmegyéből felérkezett szavazatokhoz hozzászámításával a többség kialakul, az elnöklő elnöktárs nem szavaz; ha pedig a nemelnöklő elnöktárs szavazatának az egyházmegyéből felérkezett szavazatokhoz hozzászámításával szavazategyenlőség áll elő, az elnöklő elnöktárs dönt.

7. Az egyházkerületi elnökség az igazolás kérdésében hozott határozat eredményét azonnal közli az érdekelt egyházmegye espereesével, aki viszont azonnal értesíti erről mind az érdekelt lelkészt, mind az érdekelt egyházközség presbitériumát; ha pedig teológiai tanárról vagy középiskolai vallástanárról van szó, az érdekelt iskola igazgatótanácsát és tanári testületét is.

8. Az igazoltság kimondása az eljárás teljes befejezését jelenti. Az igazolás megtagadásának kimondása esetén az egyházkerületi elnökség haladéktalanul elrendeli a fegyelmi eljárást a nem igazoltnak kimondott ellen és a fegyelmi eljárást az 1933. évi egyh. VI. t.-c. szabályai szerint kell folytatni és befejezni. Ha pedig a bizottsági határozat az igazolás kérdésében döntés előtt vizsgálat tartásának szükségét mondja ki, az egyházkerületi elnökség felhívja az egyházmegyei elnökséget, hogy a panasz tárgyává tett állítások tekintetében a vizsgálatot legfeljebb 30 nap alatt közvetlenül vagy kiküldött vizsgálóbiztosok útján tartsa meg, szükség esetén tanukat is hallgasson ki, iratokat is vizsgáljon meg és a vizsgálat eredményét terjessze a bizottság elé. A bizottság a vizsgálat eredményének figyelembevételével a 4—6. pontokban megszabott módon hoz határozatot.

9. A teológiai tanárok, valamint a közép- és középfokú iskolák vallástanárai ügyében ez utasítás 3. és 4. pontja annyiban módosul, hogy a bizottság tagjai az egyházkerületi és egyházmegyei elnökség tagjain kívül az érdekelt iskola igazgatótanácsának két tagja és az érdekelt iskolának még egy tanára, akit az egyházkerületi elnökség jelöl ki. Az igazgatótanács két tagja és a kiküldött tanártag együtt kezdik az igazolási kérdésben a határozathozatalt és hármójuk szavazatát — külön-külön sajátkezüleg aláírva — küldik be az egyházmegyei elnökséghez, mely azokat a maga szavazatával együtt továbbítja az egyházkerületi elnökséghez.

10. Segédlelkész nem igazolt voltának kimondása esetén a püspök a segédlelkészi felhatlamazást fegyelmi eljárás nélkül is azonnal megvonhatja, sőt a nem igazoltnak talált segédlelkészt a lelkészképesítő vizsgálatra bocsátástól is eltilthatja.

Kelt Debrecenben, 1945 január hó 20-án.

Kiadta az egyházkerületi tanács rendeletéből a tiszántúli református egyházkerület elnöksége:

D. Dr. Révész Imre sk.
püspök.
Dr. Szentpéteri Kun Béla sk.
egyházkerületi fögondnok h.

FONTOS FIGYELMEZTETÉS! A fegyverszüneti szerződés földrajzi vonatkozású pontjai egyházkerületünk kormányzását és igazgatását egyelőre nem érintik. A magyar református egyház összes hatályban levő törvényei változatlanul érvényesek a tiszántúli egyházkerület mindama részein, amelyeken eddig hatályban voltak. Esetleges közlekedési vagy hasonló természetű tartósabb akadályok esetére az összes esperes uraknak 3741/1944. szám alatt már részletes utasítást küldtem ki. Ez most is változatlanul érvényes és követendő. P ü s p ö k.

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől.

64/1945. szám.

Körlevél

az esperes, egyházmegyei gondnok urakhoz, vagy törvényes helyetteseikhez, továbbá az összes lelkipásztor urakhoz és presbitériumokhoz.

Közhírré teszem az 1945 január 16-án tartott egyházkerületi tanácsülésnek az egyházkerületi közgyülés nevében és tekintélyével hozott következő határozatát:

„Egyházi törvényeinknek vannak olyan rendelkezései, amelyek tekintetében kétség merülhet fel, vajjon a rendkívüli viszonyok közt kell-e feltétlen megtartásukhoz ragaszkodni, vagy lehet módosított alkalmazásukat, esetleg mellőzésüket megengedni. Ide vonatkozólag az egyházkerületi tanács a következő uasítást adja:

A) Az esetleg felmerülő nehézségek közt is mindenesetre megtartandók a következő szabályok:

I. t.-c. 12. §. az alapítványok felügyeletéről;

I. t.-c. 13. §. az egyesületek felügyeletéről;

I. t.-c. 18. §. az egyházközségek beosztásáról és átminősítéséről;

I. t.-c. 24. §. az egyházközségi tagságról;

I. t.-c. 29. §. az egyházközségi választójogról;

I. t.-c. 36. §. az egyházközségi tisztség kötelező viseléséről;

I. t.-c. 37. a lelkipásztor feladatairól;

I. t.-c. 46. §. a presbiterek számának megállapításáról;

I. t.-c. 59—63. §§. az egyházközségi választásokról;

I. t.-c. 64. §. a presbitérium hatásköréről;

I. t.-c. 65—78. §§. a presbitérium működéséről;

I. t.-c. 79—80. §§. az egyházközségi közgyülésről, mely tehát csak ott lehet, ahol eddig is volt, vagy ahol az egyházkerületi közgyülés — esetleg e helyett az egyházkerületi tanács vagy elnökség — elrendeli;

I. t.-c. 84. §. a nagynépességű egyházközségből alakítható egyházmegyéről;

I. t.-c. 89. §. az egyházmegyei tisztviselők választásáról;

I. t.-c. 92. §. az esperes helyettesítéséről, de azzal az engedménnyel, hogy földrajzi, közlekedési okokból előállt szükségesség esetén az egyházmegye két vagy három körre osztható, mindenikben egy-egy, az egyházmegyei közgyülés, tanács, végszükség esetén elnökség által kijelölendő helyettessel;

I. t.-c. 95. §. a kanonika vizitációról;

II. t.-c. 2. §. a lelkészek képesítéséről;

II. t.-c. 7. §. a lelkészi képesítés megtartásáról;

II. t.-c. 14. §. a lelkipásztor felelősségéről a szószéki szolgálatért;

II. t.-c. 21. §. arról, hogy a lelkész egyedül egyházi felsőségétől függ;

II. t.-c. 22. §. a székhelyen lakás kötelezettségéről;

II. t.-c. 24. §. a lelkipásztor életfogytig alkalmaztatásáról;

II. t.-c. 25. §. egyes állásokra külön minősítés kívánásáról;

II. t.-c. 26. §. a lelkészválasztás elvi szabályáról;

II. t.-c. 55. §. a concessa szükségéről;

V. t.-c. 1. §. 2. és 3. bekezdése az iskolák feladatáról;

V. t.-c. 2. §. a tanítási nyelvről;

V. t.-c. §. 7. 1. bekezdése az iskolák átadásáról.

B) Kényszerítő szükség esetén el lehet térni a következő szabályoktól a megjelölt mértékkel:

I. t.-c. 30. §. A választók névjegyzékének készítésénél át lehet lépni a törvényben kitüzött határidőket, úgy azonban, hogy a névjegyzék március 1-re esperesi aláírással teljesen készen legyen. A határidők meg nem tartásának okát azonnal jelenteni kell az egyházmegyei elnökségnek. Mellőzni lehet az újonnan felvettek és a kihagyottak értesítését is, ha ezt elháríthatatlan ok gátolja, de az értesítés elmaradását a nevek felsorolásával jelenteni kell a presbitérium legközelebbi ülésén.

46/716

I. t.-c. 83. §. Az egyházmegyék beosztására vonatkozó rendelkezéstől annyiban, hogy ha a fennálló rendkívüli viszonyok miatt az egyházmegye egy helyről eredményesen nem kormányozható, ideiglenesen két vagy három körre osztható, helyettesek vezetésével. Az erre vonatkozó határozatot az egyházmegye — közgyűlés, tanács, elnökség — hozza, de csak az egyházkerületi közgyűlés, tanács, vagy végszükség esetén elnökség jóváhagyása után lehet végrehajtani. Ahol a rendelkezésben az egyházmegyének elnöksége is akadályozva van, az ideiglenes megosztást egyházkerületi elnökség is kezdeményezheti.

I. t.-c. 88. és 123. §§. Az esedékessé vált tisztújítást, ha annak megtartása elháríthatatlan nehézségbe ütközik, az egyházkerületi elnökség engedélyével legfeljebb egy év időtartamra el lehet halasztani, de erről mind az egyházmegyei, mind az egyházkerületi elnökség jelentést köteles tenni a maga közgyűléséhez.

I. t.-c. 91. §. Azt, hogy az esperes e tisztséget csak addig viselheti, míg az egyházmegyében lelkipásztori tisztséget „tölt be", nem szabad úgy értelmezni, hogy az egyházmegye területéről eltávozott esperes nem „tölt be" az egyházmegyében lelkipásztori hivatalt. Az eltávozás jogosulatlanságát csak az esperes feletti hatósága állapíthatja meg s míg az meg nem történik, esperesi tisztét el nem veszti, legfeljebb az arra jogosult egyházi hatóság által felfüggeszthető.

II. t.-c. 13. §. A rendkívüli körülményekre tekintettel és ezek fennállásának idejére a püspök adhat lelkészi képesítéssel nem bíró érdemes egyéneknek felhatalmazást a lelkészi képesítéshez kötött egyházi szertartások végzésére.

II. t.-c. 33. §-ban meghatározott határidők pontos megtartásától kényszerítő szükség miatt el lehet térni.

II. t.-c. 39. §. és köv. §§-ban meghatározott határidők pontos megtartásától el lehet térni azért is, mert a pályázati hirdetést közlő lap megjelenése bizonytalan. A helyben szolgáló és pályázni kívánó segédlelkész máshová rendelésétől is el lehet tekinteni, ha a lelkészi szolgálat ellátása ezzel lehetetlenné válnék. Mindkét esetben a törvénytől eltérés az esperes felelősségére megy, aki haladéktalan jelentést köteles tenni a püspöknek és egyházmegyei elnöktársának, valamint a legközelebbi e. m. közgyűlés elé.

II. t.-c. 41. §. és köv. §§-tól a jelölést illetően el lehet térni, ha ugyanis a bizotság összeülése, vagy a határidők megtartása lehetetlen. A megválasztott, de a jelölésben részt nem vehető bizottsági tagok helyébe, ha szükség parancsa, az elnökség hívjon be más tagokat, saját felelőssége mellett és a közgyűlés elé teendő jelentés kötelezettségével.

A VII. t.-c. rendelkezéseit mindenütt a lehetőség szerint mindenben meg kell tartani. A törvény rendelkezéseitől kényszerű eltéréseket azonnal jelenteni kell megokolással együtt az egyházmegyei elnökségnek.

A fentiekben sem A), sem B) alatt nem érintett törvényhelyek változatlan alkalmazására nézve az egyházkerületi tanács nézete szerint kétség sem merülhet föl, azokat tehát úgy kell alkalmazni, amint megírattak."

Debrecenben, 1945 január 16.

D. Dr. Révész Imre
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől.

22/1945. szám.

KÖRLEVÉL

a II lelkészképesítővizsgálat tárgyában.

Közlöm az érdekeltekkel, hogy az elmult év szeptember 20-ról kényszerűleg elmaradt II. lelkészképesítő vizsgálatra jelentkezettek közül ezidőszerint háromtól már felvette lelkészképesítő bizottságunk a vizsgálatot s oklevelükbe bejegyezni rendelte, hogy annak érvénye 1944 szeptember 20-tól számítandó.

Szabó László, Márton Károly, Majsai József, Tibori János, Szabó Imre, Szabó István, vitéz Pap Andor, Nagy Sándor Iván, Simon László, Bara Kálmán, Balázs Béla, Varga Dezső tiszteletes atyafiakat, mint akiknek szintén 1944 szeptember 20-ra lett volna esedékes jelentkezésük alapján a vizsgálatuk, felhívom, hogy amennyiben a szeptember 20-iki érvényesítés kedvezményével élni kívánnak, legkésőbb 1945 február 10., szombat napjáig bezárólag a püspöki hivatalban személyesen vagy írásbelileg jelentkezzenek. Ez esetben a vizsgálat február 13. és következ napjáig bezárólag a püspöki hivatalban személyesen vagy írásbelileg jelentkezzenek. Ez esetben a vizsgálat február 13. és következő napjain tőlük szabályszerűen fel fog vétetni. Február 10-én túlmenő jelentkezés esetén kaphatnak ugyan egy későbbi terminust, de ez esetben már a szeptember 20-iki érvényesítés kedvezménye nem lesz számukra megadható, hanem oklevelükbe kizárólag a vizsgálat valóságos dátuma fog bejegyeztetni. Közlöm még, hogy a szeptemberre beadott házi dolgozatok közül a prédikációk, bibliai- és káté-magyarázatok, valamint a Czeglédy Sándor professzor úr szaktárgyaiból készített értekezések a nevezett professzor úr őrizete alatt vannak. Nem tudatik ellenben jelenleg a dr. Makkai Sándor és dr. Soós Béla professzor urak szaktárgyaiból készített értekezések holléte, minthogy az illető professzor urak nem tartózkodnak Debrecenben. Felhívom tehát az érdekelteket, hogy akik egyháztörténelemből, illetőleg pásztori misszióból dolgoztak, azok küldjék be, vagy hozzák be a fentnevezett határidőig dolgozataiknak esetleg meglévő impurumát vagy újra készítendő fogalmazatát, mert e nélkül legnagyobb sajnálatomra még e rendkívüli időkben is lehetetlen volna vizsgára állhatásuk.

Felkérem a nagytiszteletű Esperes urakat, illetőleg törvényes helyettesüket, méltóztassanak érdeklődni, hogy a felsorolt tiszteletes atyafiak közül kik tartózkodnak jelenleg egyházmegyéjük területén s minden lehetőséget kíséreljenek meg arra, hogy ezt a felhívásomat hozzájuk kellő időben eljuttassák.

Atyafiságos tisztelettel:

Debrecen, 1945 január 5.

D. Dr. Révész Imre
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől.

90/1945. szám.

KÖRLEVÉL

az összes lelkipásztor és egyéb egyházi tisztviselő urakhoz.

Mindannyiunk előtt fájdalmasan ismert, hogy hazánk földjén a háború következtében sok ínség és nyomorúság támadt. Vannak országrészek, mint pl. Miskolc, Diósgyőr, Ózd és Salgótarján vidéke, ahol testvéreink éhező, fázó, nyomorgó tömegei várják a gyors és hathatós segítséget. Az ilyen nagy inségben lévő helységek száma a közeljövőben csak szaporodni fog.

Akik elmondhatjuk, hogy Istenünk áldott kegyelméből valamelyest is épebben kerültünk ki a nagy viharból, mindég a mi Urunk hűségére gondolva, a legtöbb szívvel meg kell, hogy hallják segélytkérő testvéreink szavát és segíteni kell rajtuk tehetségünkhöz képest.

„Ha egy tag szenved, vele együtt szenvednek a tagok mind . . . Ti pedig a Krisztus teste vagytok és tagjai rész szerint." (I. Korinth. 12 : 26—27.)

Szeretettel kérem azért az összes lelkipásztor és egyéb egyházi tisztviselő urakat, hogy összefogva más vallásfelekezetek papjaival, kapcsolódjanak be a Nemzeti Bizottságok kebelében alakított Nemzeti Segélyakció munkájába. Ezt az akciót, amely a mindnyájunk életfenntartása érdekében nehéz testi munkát végző drága magyar testvéreink élelemmel, ruhával és egyéb segítséggel való ellátását tűzte ki egyedüli céljául, segítsék keresztyéni jó szívvel és odaadó áldozatos munkával.

A segítés módját a következőkben gondolom:

1. Minden lelkipásztor úr, megbeszélve a kérdést más vallásfelekezetek papjaival, ajánlja fel önként és azonnal segítségét, munkálkodási készségét a községében vagy városában alakított Nemzeti Segélyakció támogatására. Ha ilyen akció ott még nem lenne, szorgalmazza annak megalakítását a község vagy város vezetőségénél.

2. Minden gyülekezet lelkipásztora, tanítója és egyéb egyházi tisztviselője ez év március havi fizetésének legalább 5%-át ajánlja fel önként jó szívvel a Nemzeti Segélyakció támogatására. Az így begyült összeget juttassa el a lelkipásztor úr a községében vagy városában működő Nemzeti Segélyakció pénztárába, vagy ha ott ilyen még nem lenne, a lehetőséghez képest minél rövidebb úton a Nemzeti Segélyakció központjába (Debrecen, Batthyány-utca 9. szám).

3. Minden gyülekezetben a jelen körlevelem kézhezvételét követő vasárnapi istentiszteleten, az ígehirdetésben, az imádságban, esetleg külön hirdetésben is emlékezzünk meg a Nemzeti Segélyakció munkájának magasztos céljáról és kérjük a gyülekezetet minél nagyobb perselyes adakozásra, hogy jó kedvvel adott filléreikből minél több inséget enyhíthessünk. A perselypénzt is vagy a helyi pénztárba, vagy ha az még nem lenne, a Nemzeti Segélyakció központi pénztárához juttassuk el Debrecenbe.

4. Az összes egyházi missziói szervek, vagy ahol még az ilyenek nem tudnak működni, a buzgó egyháztagok: nők, férfiak, ifjak, iskolás gyermekek bevonásával indítson a lelkipásztor széleskörű természetbeni gyűjtést gyülekezetében. Gyűjtsenek a lehetőséghez képest búzát, lisztet, zsírt, cukrot, szalonnát, füstölthúst, konzervet, ruhaneműt, alsó- és felsőruhát, cipőt, harisnyát, általában könnyebben szállítható dolgokat és azt helyezzék el a községükben, vagy városukban a Nemzeti Segélyakció által kijelölt raktárba, vagy ha ilyen ott még nincs, maguk gondoskodjanak megfelelő biztos raktárról (esetleg annak őrzésére kérjék a helybeli polgárőrség segítségét) és ez esetben értesítsék minél rövidebb úton a Nemzeti Segélyakció Központját, hogy miből mennyi gyült össze, mert az gondoskodik majd annak mielőbbi elszállításáról.

5. Minden egyéb, keresztyéni felelősségérzetünkkel megegyező módon is segítsük a Nemzeti Segélyakció munkáját.

Mivel az eredményről szeretnék pontos képet látni, felhívom a lelkipásztor urakat, hogy az akció eredményét jelentsék az esperesi hivataloknak, továbbá felkérem az esperes urakat, hogy az egyes gyülekezetekből befutott jelentéseket összesítve küldjék be hivatalomhoz.

Kérő szavam meghallgatását Krisztus nevében remélve, maradok

Debrecen, 1945 január hó 22-én

atyafiságos tisztelettel:

D. Dr. Révész Imre
püspök.

LEGKÖZELEBBI EGYHAZKERÜLETI TANACSÜLESÜNK, ha az Ur akarándja és élünk, február hó 20-án, kedden d. e. 9 órától lesz a püspöki hivatalban.

MENEKÜLTEK ÜGYEBEN buzdítólag figyelmükbe ajánlom a lelkipásztoroknak, általában az egyházközségek vezetőinek, hogy az illető helyen tartózkodó református menekült egyének és családok összeírását készítsék el és közöljék a **„Menekültek Értesítője"** c. lap tudakozódó irodájával: **Debrecen, Simonffy-u. 51. szám.** Beküldendő adatok: név, születési év, vallás, anya neve, a menekült jelenlegi címt és eredeti címe. Ugyanott érdeklődni lehet eltűntek iránt. Nyilvántartási költség, ha az adatok egy egyházközségből összegyűjtve mennek be, személyenkint 1.— pengő, máskülönben 2.— pengő. A pénz az adatokkal együtt küldendő be készpénzben vagy levélbélyegekben. **Püspök.**

A KOLLÉGIUM HELYZETE. A Kollégiumban nagy nehézségek közt megindult a tanítás. A tanítóképző már 1944 november 22. óta tanít a központi elemi iskolában, december 18-tól a Kollégiumban. A gimnáziumban évnyitó dec. 18-án, a polgáriban dec. 19-én volt. Dec. 20—22-én a nemzetgyűlés miatt szünet, de azóta folyik a tanítás, még karácsony harmadnapján is. Az épületet pedig nagy munkával lehetett úgy ahogy rendbe hozni, kitört ablakokat pótolni, a bombakárok egy kis részét kijavítani. Mindezekre majdnem semmi fedezet, a bérlők nem tudnak fizetni, tandíj még nem folyt be, betéthez nem lehet hozzájutni. Ilyen viszonyok közt annál áldottabb ajándék volt, hogy néhány helyről az akcióra megajánlott összegeket beküldték. Így Hajdúszoboszló 1000 P-t, Hajdúböszörmény 1000 P-t, Bélteky Lajos lelkész, Hajdúszoboszló 60 P-t, Szatmárökörítő 200 P-t küldött be. — Amikor ezeket hálás köszönettel nyugtázzuk, egyúttal kérjük a többi megajánlóinkat is, hogy aki teheti, küldje be adományait az akcióra, hiszen ha eddig rá volt szorulva a Kollégium, most egyenesen életkérdése a segítés. A Kollégium főépületén is 2 nagy seb, az egyetemi internátuson is nagy bombakár, a főgimnázium tetején is 3—4 tetőseb, ezen kívül 5 háza semmisült meg a Kollégiumnak; a Kálvin-tér 13. szám alatt a Baltazár-amerikai alap 3 emeletes épülete is lakhatatlanná vált. Kérjük tehát a szíves adományokot és a tulajdonképen **mindig** a Kollégiumot illető nagyünnepi perselypénzeket is, amelyek az idén csak Nyiregyházának jutottak eszébe, ahonnan — példásan — 624.75 P jött be.

„Méliusz" könyv-, papír-, zeneműkereskedés
Debrecen, Ferenc József-út 26.
(Városi bérház)
Imakönyvek, egyházi művek, zsoltárok.
Szépirodalmi művek nagy választékban.
Irkák, füzetek, üzleti könyvek, írószerek.
Nyitva: reggel 9-től déli 1 óráig.

HALOTTAINK. Lapunk legutóbbi számának megjelenése óta (1944 szeptember 24.) egyházaink és iskoláink következő áldottemlékű szolgáinak elhúnyta jutott biztos otudomásunkra (az elhalálozások pontos dátumát nem mindegyiknél sikerült megállapítanunk s éppen ezért az elhúnytak neveit betűrendben közöljük):

Baráth Imre gávai lelkipásztor, **Baráth István** nagyecsedi segédlelkész, **id. Czeglédy Sándor** ceglédi lelkipásztor, nagynevű biblia- és Kálvin-fordítónk, **Getse Albert** kétegyházi missziólelkész, **Keresztes Sándor** encsencsi lelkipásztor, **Mészáros Lajos** gazdasági főtanácsos, a mezőtúri egyházközség főgondnoka, **Mogyorós Sándor** csengerbagosi lelkipásztor, **Nagy Béla** hódmezővásárhelyi lelkipásztor, **Németh László** abádszalóki lelkipászor, **Oláh Zsigmond** berettyóújfalui vallásoktató lelkész, **Dr. S. Szabó József** c. tanker. főigazgató, Kollégiumunk igen nagyérdemű volt gimn. vallástanára, majd igazgatója, neves egyháztörténészünk, aki gazdag könyvtárát Kollégiumunkra hagyományozta, **Tóth tordai Vasady Lajos** ny. tanfelügyelő, buzgó egyházmegyei tanácsbíró.

„És hallék az égből szózatot, amely ezt mondja vala nékem: Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól és az ő cselekedeteik követik őket." (Jelenések 14 : 13.)

A DEBRECENI REFORMATUS HITTUDOMANYI KAR HALLGATOI számára közöljük azt az értesülésünket, hogy aki az I. félévre beiratkozott, ha nem tudott is hallgatni, féléve érvényes lesz. Indexaláírás és colloquium február első felében; a II. félévre beiratkozás február második felében. A második félév előadásai március 1-én kezdődnek előreláthatólag. A lelkészképzőintézet is működésben van.

ISKOLAI HIREK. Egyházkerületünk közép- és középfokú iskolái közül a következőknek működéséről van eddig bizonyos tudomásunk: Debrecenben a Kollégium tanítóképzője, a Kollégium gimnáziuma (másjellegű gimnáziumokkal összevontan, de a Kollégiumban), a Kollégium polgári iskolája (ugyanúgy). A legközelebbi jövőben reménység van a Dóczi tagozatainak a megnyitására is, egyelőre szintén más jellegűekkel összevontan. A bentlakás és konviktus megszervezésére is kísérletek folynak. Ezenkívül működnek: a hajdúböszörményi, hajdúnánási, karcagi, kisújszállási, szeghalmi, békési, szatmárnémeti fiú- és leánygimnáziumok (és a szatmárnémeti tanítónőképző), nyiregyházi Kálvineum tagozatai, a hajdúböszörményi polgári leányiskola, a nagyváradi leánygimnázium és polgári leányiskola összevontan és a berettyóújfalui polgári leányiskola más jellegűvel összevontan. Örülnénk, ha az itt fel nem soroltakról is mielőbb megbízható híreket kaphatnánk.

FELHIVAS A JELENLEG NEM ALLANDO ALKALMAZASBAN MUKÖDO LELKESZTESTVEREKHEZ. Értesülésem szerint egyházkerületünk számos egyházközségében fordul elő, hogy lelkésztestvérek a távollevő lelkipásztor vagy más lelkészek helyetteseképpen működnek anélkül, hogy ezt ők és az illető presbitérium a felettes egyházi hatóságnak szabályszerűen jelentették volna, illetőleg az arra illetékes esperestől vagy püspöktől oda szabályszerűen kirendeltettek volna. A rendkívüli helyzet, amelyben hónapok óta élünk, természetesen sok mindent megmagyaráz. Nem kívánatos azonban, hogy a lelkészi munkaerők elhelyezkedése továbbra is csak az illető lelkész és egyházközség közötti megegyezéssel, a felettes hatóságok tudta és beleegyezése nélkül történjék. Minden egyébtől eltekintve, azért sem szabad ennek tovább folynia, mert számos jel mutat arra is, hogy akkor, amikor még mindig egész vidékek szenvednek nagy lelkészhiányban, egyes egyházközségekben, ahol a lelkészi személyzet a helyén maradt, számfölötti lelkészek is tartózkodnak, akiknek munkaereje egyáltalában nincsen kihasználva. Felhívom ennélfogva a nem állandó alkalmazásban lévő lelkésztestvéreket hogy amennyiben még eddig meg nem tették volna, sürgősen jelentsék mind az illetékes esperes úrnak, mind nekem tartózkodási helyüket, működési körüket és beosztásukat, avégből, hogy szabályszerű kirendelésük, vagy azon, vagy más egyházközségben mielőbb megtörténhessék. Püspök.